

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så siger vi tak til ministeren og går i gang med den egentlige ordførrække, og den første ordfører er Venstres ordfører, fru Inge-Lene Ebdrup.

Inge-Lene Ebdrup (V):

Det her forslag om at indføre en generel klageadgang vil jeg selvfølgelig også knytte nogle bemærkninger til, men jeg vil starte med at sige, at jeg er generelt set meget enig med de bemærkninger, der er faldet fra ministeren, og derfor vil jeg ikke gentage det, han har sagt.

Det, jeg derimod vil hæfte mig lidt ved, er, at jeg tror, at vi skal være påpasselige med at generalisere, med, at vi bare over én kam skal sige, at børn skal have ret til klage over alt mellem himmel og jord, og derfor laver vi et system som det, der er foreslået her.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi som voksne tager udgangspunkt i den specielle situation, den specifikke situation, f.eks. hvis et barn er anbragt uden for hjemmet, hvor vi jo netop har været i gang med en diskussion af, hvornår et barn har klageadgang, ved hvilket alderstrin et barn har klageadgang? Der er et udvalg i gang, som kigger på, om et barn skal have bisidder med. Der er nogle, der kigger på, om man skal lave nogle pjecer, der f.eks. fortæller børn om deres klageadgang, men hvor man forholder sig til den specifikke situation, der omhandler det at være anbragt uden for hjemmet.

På samme måde er det med hensyn til skilsmisssituationer, hvor der også er nedsat et udvalg hos ministeren, som kigger på børns rettigheder på hele samværsområdet. Der har været kigget på det mange gange før, og jeg mener, at det er meget vigtigt, at vi også her kigger lidt dybere, og her vil jeg gerne medgive, at vi givetvis kunne finde fodslag for ændringer af børns rettigheder på det område.

Det, jeg bare prøver at gøre klart, er, at når man giver børn en ret til at klage, lægger man også et ansvar over på børnenes skuldre, et ansvar for deres egen situation, som jeg mener man skal passe meget på med, og man skal i hvert fald have et nuanceret forhold til, hvor gamle børnene er. Ellers kommer vi ud i en situation, hvor det i nogle tilfælde ikke længere er børnenes tarv, og vi kommer ud i situationer, hvor børnenes rettigheder kan misbruges af andre, hvis børnene ikke er modne nok til at sige fra. Det kan være af forældre, det kan være af advokater, og det kan være af andre. Derfor er

jeg meget bekymret for den her generalisering af klageadgang.

Kl. 14.15

Jeg synes, vi skal skelne. Vi skal skelne meget mellem, om det er børn, der har forældre, der tager sig af dem, om det er børn, der er hjemme hos nogle, som har forældremyndigheden, og så synes jeg, vi skal lægge meget vægt på det at være forældre og have forældremyndigheden.

Jeg synes, at vi som samfund skal give et klart signal om, at der altså er ansvar forbundet med det at være forældremyndighedsindehaver, og så også sørge for, at børn, der f.eks. er anbragt uden for hjemmet, får den støtte og den hjælp, de har behov for.

I stedet for at lave et sådan meget generelt system, synes jeg, det er vigtigt, at vi forholder os til de specifikke situationer, og at vi også bruger de muligheder, vi har i kommunerne, til at specialisere os i de individuelle behov, det enkelte barn måtte have.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er da enig med fru Inge-Lene Ebdrup i, at man selvfølgelig skal være klar over, at der er forskellige problemstillinger på forskellige områder, men vi har jo dog nu igennem flere år givet støtte til, at der er telefonrådgivninger, hvor til børn kan ringe.

De oplever et stigende pres på telefonrådgivningerne, og de organisationer, der arbejder med børn på mange forskellige områder – både Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Red Barnet og andre – ønsker jo, at der skal være nogle bedre muligheder for at hjælpe de børn. Det er ikke nok, at de bare har et sted at ringe hen. Nogle gange er der også et behov for, at nogen kan tage dem i hånden og hjælpe dem med at gøre noget. Det kan være en klage, det kan være at gå med hjem til forældrene og prøve at løse konflikterne, eller det kan være at prøve at gå med hen andre steder og løse konflikterne.

Der er brug for nogle, der kan hjælpe mere end bare at svare i en telefon, og derfor vil jeg høre, om fru Inge-Lene Ebdrup ikke under udvalgsarbejdet vil være åben over for, at vi kan se på mulighederne for at give en bedre støtte end bare en telefon.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg vil sige, at jeg støtter meget op om de rådgivningsmuligheder, der er i forbindelse med tele-